

но знаешъ ли защо? Азъ си казвахъ: ще помогне ли това или не, въ всѣки случай, не ще поврѣди. Ако още хората принасятъ жертви на боговетѣ, то, безсѣмѣние, всички разсѣждаватъ като мене. Всички! Съ исключение, може би, на муларитѣ, които пѣтешественицитѣ наемватъ въ porta Carpena. Освѣнъ Асклепия, случи ми се да имамъ работа и съ Асклепиадитѣ, когато минжлата година ми се бѣхъ растроили бѣбрецитѣ. Тѣ ме съвѣтвахъ да стоѣ на едно мѣсто. Азъ знаехъ, че тѣ сѣ измамници, но, казвахъ си: каква врѣда има за мене отъ това? Цѣлитъ свѣтъ се крѣпи на измамата и самиятъ животъ е една самоизмама. Душата така сѣщо е една мечта. Трѣбва сѣ пакъ да има човѣкъ понѣ до толкова умъ, щото да различава приятнитѣ заблуждения отъ неприятнитѣ. Що се касае до Киприда, благосклонността на която ти така сѣщо призова надъ мене, то азъ вече толкова съмъ испиталъ нейното покровителство, че добихъ бодежъ въ дѣсния кракъ. Но ти е една добра богиня! Азъ прѣдвиждамъ, че и ти, рано или късно, ще носишъ бѣли гълѣби на нейния жертвеникъ.

— Ти огади, — каза Виниций. — Азъ уцѣлѣхъ подѣ стрелитѣ на партиянитѣ, нѣ Амуръ ме порази . . . по най-неочакванъ начинъ, на нѣколко стадии отъ градскитѣ врата.

— Кѣлнѣ се въ бѣлитѣ колѣнѣ на Харита! ти ще ми раскажешъ за това, — каза Петроний.

— Азъ дойдохъ при тебе именно съ цѣль да искамъ съвѣтъ, — отговори Маркъ.

Прѣкъснѣхъ го епиляторитѣ, които въ това врѣме взехъ Петроний; Маркъ, като сне *туниката* си, влѣзе, по поканата на Петрония, въ ванната съ хладка вода.

— Ахъ, азъ дори не питамъ ползувашъ ли се ти съ взаимность, — произнесе Петроний, като гледаше младото, като че изваяно отъ мраморъ, тѣло на Виниция. — Ако Лизипъ те видѣше, ти би сега украшавалъ, въ видъ на статуя на Херкулеса въ юношеска възраст, вратата, която води въ Палатинъ.

Младиятъ човѣкъ самодоволно се усмихнѣ и се потопи въ ванната, като плискаше обилно хладката вода по мозайката, изображаваща Хера въ оня моментъ, когато богинята моли Свѣтъ да прѣспи Зевсъ. Петроний гледаше Марка съ въсхитения погледъ на художникъ.

Когато Виниций излѣзе изъ ванната и, като Петроний, се прѣдаде въ рѣцѣтъ на епиляторитѣ, вѣсти се „лекторѣтъ“.

— Искашъ ли да послушаешъ? — попита Петроний.